

HARMANECKÉ NOVINY

December 2009

Informačný štvrťročník

Ročník III.

Číslo 4.

***Za oknom jagavá,
striebrom ozdobená krajina
a pri svetle sviec ľudské srdcia plné
očakávania.***

...to sú Vianoce...

Snívanie o bielych Vianociach

Sen o bielych Vianociach je v každom z nás. Koledy a cenganie zvončiekov sa tíško nesú krajinou a sneží, sneží, sneží... Krásna predstava... Biela farba je odpradávnym symbolom čistoty, výnimočnosti, pokoja a pohody. Ale čo ak nám tento rok nezasneží? Tak nič, môžeme si urobiť biele Vianoce vo svojich domovoch a vo svojich dušiach.

Sviatočnú pohodu nám predsa pomôžu navodiť aj celkom malé drobnosti. Vôňa vanilkových rožkov, škorice a ihličia, aj to sú biele Vianoce. Krehký pôvab vianočných ozdôb, doplnkov, dekorácií, aj to sú krásne Vianoce.

Ale Vianoce sú predovšetkým o nás, ľuďoch, o našich najbližších, o našich deťoch, vnúčatách. O iskričkách v očiach, nielen tých najmenších vo chvíľach očakávania, keď si rozbaľujeme vysnívané darčeky a sme všetci spolu.

Ak by Vám sen o bielych Vianociach nevyšiel, urobte si radosť z niečoho nepredvídateľného - nechajte deti obaľovať rybu, aj keď vám umažú vyupratovanú kuchyňu, nechajte manžela prestrieť stôl, aj keď stále nevie, kam podľa pravidiel stolovania patria aké poháre, nedávajte pod stromček všetky darčeky, schovajte ich po byte a zahrajte sa s rodinou „teplo, teplo, horí“...

Ale hlavne buďte šťastní a veselí!

Želáme Vám krásne a biele Vianoce!

*Iveta Roháčová, šéfredaktorka a redakcia
Harmaneckých novín*

Vážení spoluobčania,

blíži sa čas, keď sa stretnú rodiny, príbuzní a známi, keď si sadneme k spoločnému stolu, aby sme sa tešili z jedinečnej sily – z rodinného puta.

Práve čas Vianoc je obdobím, keď sa každý snaží byť v úzkom kruhu blízkych, uvedomujúc si silu priateľstva, lásky, úcty a obetavosti, ako aj dôležitosť týchto dní, naplnených spokojnosťou a ľudskou spolupatričnosťou. V kruhu rodiny spomíname na krásne okamihy nášho života a s vďakou prijímame milé ľudské slovo, teplý stisk ruky, či úprimný pohľad. A zrazu je svet okolo nás akýsi krajší a bohatší. V duchu si želáme, aby táto chvíľa pretrvala aj v každodennom živote, pretože v úprimnom ľudskom porozumení a dotyku je veľké tajomstvo a bohatstvo života, ktoré sa nám podarí odhaliť práve v čase Vianoc.

Vianočné sviatky sú časom radosti, pokoja a prianí. Pripravme sa teda na ne a vychutnajme si ich čaro. Keď prídu nech sa nám v dušiach rozhostí príjemný pocit, na stole nech rozvoniavajú opekance, kapor, koláče, perníky či iné dobroty a v našich srdciach nech zanechajú radosť a pohodu.

Milí spoluobčania, v mene celého obecného zastupiteľstva, ale aj ja osobne Vám želim do nastávajúcich vianočných dní nech sú naplnené spolupatričnosťou človeka k človeku. Prajem Vám vnútornú silu, stály zmysel pre radosť, veľa zdravia, lásky a potešenia z najbližších.

V novom roku želim železné zdravie, šťastie, spokojnosť a rodinnú pohodu.

Vajsová Helena

Uznesenie zo zasadnutia OZ v Harmanci z dňa 11. 11. 2009

- ♦ Vajsová Helena, starostka obce oboznámila OZ s výsledkami hospodárenia obce Harmanec za obdobie január - september 2009 .
 - ♦ Hlavná kontrolórka obce Ing. Hýblová Jaroslava oboznámila OZ s výsledkami následnej finančnej kontroly v MŠ a ŠJ.
- Schvaľuje:**
- ♦ zmenu pracovnej doby na Bytovom podniku obce Harmanec podľa predloženého návrhu.
Hlasovanie: za - 4, proti - 0, zdržal sa - 0
 - ♦ sociálnu výpomoc pre rodinu Barnovú na zakúpenie školských pomôcok pre dcéru v čiastke 60 €.
Hlasovanie: za - 4, proti - 0, zdržal sa - 0
- Berie na vedomie:**
- ♦ správu o hospodárení obce za obdobie január – september 2009.
Hlasovanie: za - 4, proti - 0, zdržal sa - 0
 - ♦ OZ Harmanec berie na vedomie správu o výsledkoch následnej finančnej kontroly v MŠ a ŠJ.
Hlasovanie: za - 4, proti - 0, zdržal sa - 0
- Ukladá:**
- ♦ p. Petrášovej Márii, vedúcej Bytového podniku obce Harmanec predložiť plnenie rozpočtu BP za 1– 9/2009 na poradu poslancov, ktorá sa uskutoční dňa 25. 11. 2009
Hlasovanie: za - 4, proti - 0, zdržal sa - 0

INZERCIA

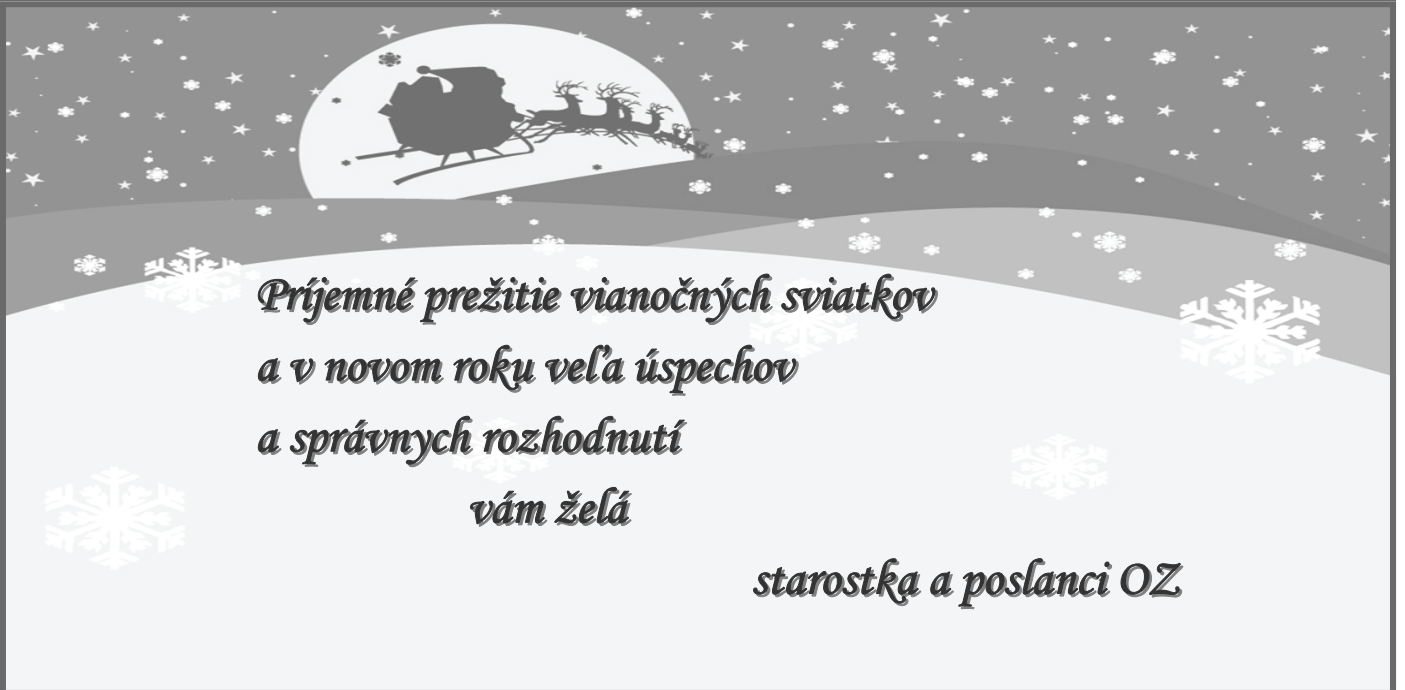
HP Reality spol. s r.o. odpredá do osobného vlastníctva zrekonštruované holobyty na 4. poschodí v budove Harmanec 2 (Hospodárska budova).

2–izbový byt o výmere 58 m2 ... 20.000,- EUR

2–izbový byt o výmere 62 m2 ... 20.000,- EUR

1–izbový byt o výmere 32 m2 ... 12.000,- EUR

Bližšie informácie na internáte (Harmanec 17) alebo na tel. čísle 048/4198154.

*Príjemné prežitie vianočných sviatkov
a v novom roku veľa úspechov
a správnych rozhodnutí
vám želá*

starostka a poslanci OZ

Vážení spoluobčania,

blížiaci sa koniec roka je vhodnou príležitosťou na zamyslenie a bilancovanie, či už v rodinách, spoločnostiach, a teda aj v našej obci. Iste mi dáte za pravdu, že v tejto hektickej dobe s prívlastkom krízová, to nie je ľahké. Hospodárska kríza zapríčinila, že sme začali vo väčšej miere šetriť, zvažovať a prehodnocovať realizáciu plánovaných akcií. Začali sme viac plánovať a pracovať s rozpočtom, výsledkom čoho boli úsporné opatrenia s cieľom získať alebo použiť financie práve na plánované akcie podľa rozpočtu.

Keďže žijete v našej obci, určite vnímate zmeny, ktoré nastali počas tohto roka. Spomeniem aspoň dve zrealizované akcie:

- ♦ jedna akcia, náročná na financie a rozsah prác, bola rekonštrukcia chodníka a priestranstva medzi domom č. 12 a 17. Rekonštrukcia je ukončená a napriek problémom, ktoré sa riešili počas výstavby, je výsledok tu a mňa teší, že sa akcia vydarila,
- ♦ druhá akcia bola oprava fasády na OÚ. Napriek nedorozumeniam sa oprava fasády zrealizovala a rozhodnutie Krajského stavebného úradu na podnet podaný občanmi obce bolo v prospech obce.

Vďaka sponzorom sme v priebehu roka zorganizovali kultúrne podujatia: deň matiek, uvítanie do života, detský karneval, deň detí, úcta k starším a spomienkové oslavy SNP na Križnej. Podporili sme klub biatlonu, strelecký, futbalový a klub turistov. Z dôvodu krátenia finančných prostriedkov sa nám však nepodarilo uskutočniť všetky plánované akcie, napr. výmena okien v telocvični. Poslednou spoločnou kultúrnou akciou bolo stretnutie pri vianočnom stromčeku s balíčkami pre deti a vianočným punčom pre dospelých. A tak postupne po krátkom zhodnotení som sa dostala k záveru roka.

Napriek tomu však chcem opísať dva problémy, ktoré veľmi negatívne ovplyvnili predvianočnú náladu. Jedným z nich bol schvaľovaný dodatok k nájomnej zmluve, čiže vyriešenie podnájmu zdravotných ambulancií pre MUDr. Evu Hudecovú a MUDr. Otíliu Kohajdovú. Pri zvýšení nájmu sme ťažko nachádzali riešenie k spokojnosti zúčastnených strán. Šírili sa nepravdivé informácie, či už zo závesti alebo z nepriateľstva, ktoré celé rokovanie negatívne ovplyvňovali. Moje postavenie medzi oboma stranami, t.j. vlastníkom priestorov a lekárkami bolo veľmi komplikované, nakoľko moje kompetencie nesiahajú tak ďaleko, aby ovplyvňovali tvorbu ceny o prenájme a zároveň úhradu nájomného. Napokon po dlhom rokovaní obecné zastupiteľstvo potvrdilo hlasovaním dodatky, ale nekonečný kolotoč sa aj tak neskončil.

Druhým problémom bolo samotné rozsvietenie vianočného stromčeka, na ktorý bola vždy použitá elektrická energia zo zdroja v obecných priestoroch, ktoré má prenajaté p. Slimáková - „POHODA“. Tohtoročné rozsvietenie vianočného stromčeka sme však nakoniec museli riešiť z iného zdroja, nakoľko p. Slimáková nedovolila použiť elektrický zdroj. Po určitom čase sa našlo riešenie, a to napojenie na verejné osvetlenie, pričom materiál a ochotného odborníka zabezpečil p. Palúš, ktorý nielen materiál zakúpil, ale uhradil aj náklady za prácu p. Ťažkému, Jackuliakovi a Riesovi, ktorí napojenie zrealizovali.

Na záver mi teda dovoľte poďakovať sa občanom a podnikateľom, ktorí vždy a ochotne prispievajú k bezproblémovému chodu obce, často aj na vlastné náklady. Na druhej strane zaželdajme pokojné sviatky aj ľuďom, ktorí si neuvedomujú, že svojimi zamietavými reakciami nesťažujú život starostke obce, ale aj občanom. Je viac ako zrejmé, že si častokrát ani neuvedomujeme, že nás táto obec živí, že len vďaka nej tu môžeme pôsobiť a že nemáme len práva, ale aj povinnosti.

Helena Vajsová, starostka

Október - Mesiac úcty k starším

Minúty, hodiny, dni, roky. Stále v rovnakom tempe, neúprosne a neomylnne prideľuje ich zo svojej náruče čas všetkým nám.

Každým novým ránom, vždy znova ponúka nám šancu žiť. Niekedy nám do cesty stavia prekážky, trápenia, bolesti, rôzne problémy, ale má v zásobe aj dni plné slnka, krásnych zážitkov a šťastia. Každoročne v mesiaci októbri, keď príroda nabera krásu jesene, prejavujeme všetci svoju pozornosť a úctu občanom skôr narodeným, ktorých vlasy sú postriebrené šedinami a konanie obohatené veľkými životnými múdrosťami.

Ani tento rok to nebolo inak. Dňa 6. novembra sa v našej obci konalo stretnutie pre našich najstarších občanov a tých, ktorí v tomto roku oslavovali svoje okrúhle životné jubileá.

Starostka obce predniesla slávnostný príhovor a všetkým našim devätnástim jubilantom odovzdala kvety a malú peňažnú pozornosť. Vyslovila im poďakovanie za ich prácu a do ďalších rokov popriala veľa zdravia, lásky a spokojnosti. Sprestrením stretnutia bol pekný kultúrny program našich detí ZŠ a MŠ a nechýbala ani chutná večera, ktorú pripravili pani kuchárky z materskej škôlky.

Október je mesiacom úcty nás mladších k tým skôr narodeným. Ale na túto úctu a pozornosť by sme nemali zabúdať počas celého roka.

foto: R. Čičmanec

Alena Rusnáková

ROLKA NAŠA KAŽDODENNÁ

Viacerí z vás si možno v októbri všimli pohybovať sa po obci partiu mladých ľudí s kamerami a inými filmárskymi potrebami, ktorým robil spoločnosť pán Michal Kiššimon. Ak mám byť úprimná, aj ja som si ich všimla a vzbudili vo mne veľkú zvedavosť.

Ako som zistila, v mesiaci október sa uskutočnil medzinárodný seminár tvorcov dokumentárnych filmov, na ktorom sa zúčastnili aj študenti banskobystrickej Univerzity Mateja Bela so zameraním na dokumentárnu tvorbu. Vytvorili medzinárodný štáb, v ktorom boli dvaja slovenskí študenti, jedna finska študentka, jeden český a jeden litovský študent. V skupine s nimi bol i český profesor, ktorý však do tvorby študentov zasahoval minimálne. Do Harmanca prišli nakrútiť dokumentárny film „Človek a práca“. Tento pracovný názov nakoniec zmenili na názov „Rolka naša každodenná“. Vo filme sa zamerali na prácu v papierňach,

vzťah ľudí k ich práci a tiež ich zaujímal aj život v obci. Vo filme môžeme vidieť aj mnoho známych tvárí z Harmanca.

Kovalčíková M.

Foto: záber z filmu Rolka naša každodenná

Ďakujeme

Dňa 6. novembra sa zaplnila sála miestneho kultúrneho strediska v Harmanci slávnostne vyobliekanými dôchodcami. Zásluhou pani starostky, ktorá tejto akcii venovala veľa úsilia sa konalo stretnutie pri príležitosti Mesiaca úcty k starším. Až 83 prítomných zo 130, ktorí v našej obci tvoria početnú komunitu, tu v príjemnom prostredí prežili krásny večer. Milé boli básničky tých najmenších detičiek z materskej školy, ktoré pani učiteľky s veľkou trpezlivosťou nacvičili. Aj ľudové tance v prevedení týchto malých tanečníkov boli pekné. Zahanbiť sa nedali ani ich starší kamaráti zo

základnej školy. Aj ich pedagógovia si dali veľa roboty s prípravou tohto programu. Pracovníčky zo školskej jedálne sa zas postarali o chutnú večeru. Páni poslanci J. Roháč, Ing. Kiedžuch, J. Štrbák, Ing. M. Lovás, R. Čičmanec aj ako fotograf, A. Rusnáková nás vzorne obsluhovali. Dojímavé bolo odmeňovanie jubilantov. Všetci im vyjadrili blahoželanie srdečným potleskom. Je nám ľúto, že niektorí naši spoluobčania sa už tohto slávnostného aktu nemohli zúčastniť. Česť ich pamiatke. Myslíme na nich. Veď kto vie, kto z nás ich bude čoskoro nasledovať. Preto treba prísť a zabaviť sa, kým sa to dá. Ešte raz srdečná vďaka všetkým, ktorí sa pricinili o tento krásny večer.

Za všetkých zúčastnených

Z. Roštárová

Čas želaní a prianí

Čas plynie, ani si to neuvedomujeme v tomto dennom zhone a pracovnom nasadení. Je to tu, koniec ďalšieho roka v našom živote. A môžeme hodnotiť, bilancovať. Aký bol pre nás ten rok 2009?

Pre mnohých bol úspešný, pre iných ťažký, stratili svojho blízkeho alebo ho postihla ťažká choroba. Do mnohých rodín pribudol malý človečik, radosť, láska. Také sú osudy mnohých z nás. Život sa začína, ale aj končí.

Je tu koniec roka, najkrajšie obdobie, Vianoce. Čo si všetci budeme priať? Koľko prianí, želaní si dáme, čo nás čaká, aký ten nový rok bude? To všetko sa nám preženie v hlave. Aj v kolede sa spieva: daj Boh šťastia tejto zemi... Áno, všetci potrebujeme zdravie, šťastie. To je to najdôležitejšie.

Keď som mala ťažko chorú matku, navštevovala som ju v nemocnici v Bratislave na Kramároch. Ležalo tam malé dievčatko, bolo ťažko choré. Raz som si vypočula jej modlitbu. Anjeličku, môj strážničku, opatruj mňa, všetkých dobrých ľudí, aj zlých ľudí, aby sa stali dobrými a celú zemeguľu, aby bolo veľa lásky. Amen. Bola som dojatá, veď toto dieťa, tak ťažko choré, myslelo na každého vo svojej modlitbe. Aj teraz v novembri sme si pripomenuli 20. výročie nežnej revolúcie, aj tam spevák Kryl spieval „sľúbili sme si lásku...“.

Každý rok pred Vianocami si nachádzame v poštových

schránkach vianočné pozdravy, posielajú nám ich ľudia, ktorí ten osud majú ťažký a predsa vytvárajú krásne kresby. Lebo do svojej tvorby vkladajú všetku svoju lásku. Nepodali sa ani svojmu hendikepu, majú radosť zo života a takto ju prejavujú.

Na námestí v Banskej Bystrici v adventnej atmosfére sa stretáva veľa ľudí, prežívajú predvianočné obdobie, sú iní ako po celý rok. Milší, plní očakávania, srdeční. Aj ja mám rada túto atmosféru. Každý rok si nájdem čas a prejdem sa po námestí. Zastavím sa pri stánkoch s ľudovou a umeleckou tvorbou. V jednom stánku ponúkajú svoje vytvorené predmety z hliny aj postihnuté deti. Rada sa tam vždy zastavím, popozieram si ich výrobky, porozprávam sa s nimi, vždy si niečo kúpim a vidím, akú tie deti majú radosť. Dostala som od dievčatka s Downovým syndrómom hlinený gombík, povedala mi: „teta, to máte pre šťastie“. Prišla som si ho na sveter a stále ho nosím.

Mám rada citáty, tak aj končím svoju úvahu: „Nebojme sa zajtrajška, lebo sme prežili včerašok, milujme dnešok, slnka je dosť, len keby bolo viac lásky.“ Čo viac by sme si mali priať. Možno som Vás inšpirovala a jedno z tých Vašich želaní na Vianoce bude aj to čarovné slovo.

Veľa lásky, zdravia, šťastia vám všetkým čitateľom želim na Vianoce, aj po celý rok 2010.

A. Ťažká

Nový pán farár

Prvého júla tohto roku dekrétom banskobystrického biskupa bol pre ul'anskú farnosť, do ktorej patríme aj my, inštalovaný nový katolícky farár Martin Sebiň. Pán farár bol ochotný podeliť sa s nami so svojim príbehom, ktorý ho doviedol až k nám.

„Narodil som sa pred 46 rokmi a môj rodný kraj sú hriňovské lazy, časť Krivec I. Za kňaza som vyštudoval v Bratislave a vysviacku aj primičnú sv. omšu som mal v roku 1987. Dva roky som bol na základnej vojenskej službe v Nemšovej, potom jeden rok kaplánom v Brezne. Ďalšie dva roky som bol farárom v Slovenskom Pravne. Tam som v roku 1992 odpovedal na ponuku nášho p. biskupa - ísť vypomáhať do obnovených katolíckych diecéz v Rusku. Po dobrodružnej ceste sme 20. októbra 1992 prišli (spolu s druhým spolubratom, kňazom našej diecézy) do sibírskeho mesta Novosibirsk. Privítal nás biskup Jozef Wert, SJ, občan bývalého Sovietskeho zväzu – ruský Nemec. Ja som dostal farnosť v západosibírskom ropnom centre, meste Tjumeň, bol som tam do roku 1995 a spolu s veriacimi sa nám podarilo zaregistrovať dve farské spoločenstvá, organizovali sme bohoslužobné miesta a začali sme proces vrátenia starobylého pôvodného katolíckeho kostola.

Potom ma biskup Wert preložil do mesta Omsk (1,2 mil. obyv.), pretože tam už bol katolícky kostol zbúraný, spolu s veriacimi sme postavili nový kostol a farské centrum. Väčšina veriacich v týchto farnostiach boli občania Ruskej federácie, no pôvodom Nemci, Poliaci, Litovci, Ukrajinci, tí najstarší boli pokrstení katolíckymi kňazmi ešte pred vojnou.

V roku 2000 som sa vrátil na Slovensko a bol som farárom v baníckej dedinke Koš pri Prievidzi. No už v roku 2001 som sa opäť vrátil do Ruska, hoci v Koši sa mi páčilo, neodolal som ponuke, ktorú som dostal z ďalekého východu. Zriaďovala sa nová farnosť na Kamčatke a biskup mi dal ponuku byť na tomto mieste prvým katolíckym farárom od stvorenia sveta... Rozhodovanie bolo ťažké, pretože som si myslel, že už ostanem na Slovensku, no moja dobrodružná a cestovateľská povaha zvíťazila. Poprosil som biskupa a on ma opäť pustil do Ruska. Od 15. augusta 2001 som bol teda farárom v meste Petropavlovsk – Kamčatský, jediné väčšie mesto na polostrove. Boli to najkrajšie roky môjho kňazského života, dobrí ľudia, prekrásna príroda. Na Kamčatke je 200 sopiek, z toho 30 činných, termálne pramene, gejzíry, oceán, rieky plné lososov, divoká nedotknutá príroda. V živote asi nebývajú také obdobia veľmi dlhé. V 2003 roku sa zmenil biskup a nový ma preložil do Irkutska za ekonóma biskupského úradu. Slúžil som tam taktiež len dva roky, pretože ja som sa v seminári chystal byť kňazom, ktorý slúži ľuďom a tam chceli zo mňa urobiť úradníka. Prosil som biskupa, aby mi dal farnosť a on ma poslal do jakutského mestečka Nerjungri. Je tam jedna z najväčších povrchových baní. Mojimi najbližšími susedmi boli slovenskí saleziáni v meste Aldan. Keďže moja farnosť sa stále zmenšovala (farníci, ktorí stihli zarobiť dobré peniaze, odchádzali naspäť, do svojich rodných krajov - Bielorusko, Litva, Ukrajina), v roku 2007 som sa rozhodol vrátiť sa na Slovensko. Vážnou príčinou môjho návratu bolo aj to, že som nemal vybavený trvalý pobyt. Po ceste domov som sa na krátky čas zastavil ešte v meste Krasnodar pri Čiernom mori.

Zhodou okolností som spoznal všetky väčšie mestá v ázijskej časti Ruska, taktiež katolícke farnosti a kňazov tam pôsobiacich. No nevýhoda toho všetkého bola pre mňa v tom, že som si tam nevybavil trvalý pobyt. K tomu je potrebné byť niekoľko rokov na jednom mieste, čo sa mne nedarilo.

Preto na jar 2009 som už definitívne oznámil p. biskupovi R. Balážovi, že sa vraciam naspäť do banskobystrickej diecézy. Dostal som dekrét a od 1. júla 2009 som farárom vo farnosti Ul'anka a ďalej už históriu poznáte....“

Martin Sebiň – farár

Rádostné Vianoce a požehnaný nový rok 2010!

Najväčšiu Lásku má ten, kto dá svoj život za blížnych – to je teologicky poňaté, na základe slov a života Ježiša. Nedávno však jeden z poslucháčov Slovenského rozhlasu definoval lásku ako „...nežný záujem o milovanú osobu...“ Ak tá prvá definícia vyjadruje podstatu Veľkej noci, tá druhá je vyjadrením vianočného tajomstva.

Boh sa stáva človekom tak, že sa narodil ako malé, bezmocné dieťaťko. Takýmto nenásilným, nežným spôsobom nám dáva najavo svoj záujem o nás.

Raďujme sa, že sme objektom Božej Lásky.

Radosť a Božie požehnanie všetkým vám praje

Martin Sebiň – farár

**Krásne životné jubileá oslávili
(v mesiaci júl, august, september)**

60 rokov:
Mária Piváková
Igor Gregor
Ján Rýs

65 rokov:
Miroslav Sučan

70 rokov:
Helena Mistríková
Karol Augustiňák

75 rokov:
Jozef Horváth

90 rokov:
Mária Čičmanová

**Želáme Vám pevné zdravie, veľa lásky,
spokojnosť a pohodu, šťastný život bez
starostí a vždy dobrú náladu...**

SPOMIENKA

Dňa 19. 10. 2009 uplynul rok, keď nás náhle navždy opustil manžel, otec, starý otec Jozef Sidor. So slzami v očiach a s láskou v srdci spomínáme.

Manželka, dcéra, synovia, vnúčatá a ostatní príbuzní.

Potešili sme sa novorodeniatkam:

Anetta
Katková

- narodená 19. 11. 2009

Filip Samuel
Dobrík

- narodený 24. 11. 2009

Dominik
Tkáčik

- narodený 29. 11. 2009

**Milí rodičia, želáme
Vám i Vaším deťom krásny
a spokojný život plný lásky,
zdravia a šťastia.**

Na spoločnú cestu životom vykročili...

Eva Marunčiaková a Michal Leštinský

dňa 21. 11. 2009 vo Banskej Bystrici

**Veľa šťastia,
Jakubko!**

Jakubkovi Mališkovi všetko
najlepšie k 5. narodeninám prajú
rodičia a braček.

**Blahoželáme
Michalka!**

Veľa zdravia a šťastia k
5. narodeninám ti praje
maminka, sestra Marika,
starý rodičia a teta Janka

Michaela Kontúrová 10. 12. 2004

Slané dobroty

OŠTIEPKOVÉ TYČINKY

300 g hladkej múky, 150 g strúhaného oštiepka, 150 g v šupke uvarených zemiakov, 2 natvrdo uvarené vajcia, 150 g masla, múka na pomúčenie dosky, 1 rozšľahané vajce, soľ, mleté čierne korenie, celá rasca

Do preosiatej múky primiešame postrúhaný oštiepok, prelisované ošúpané zemiaky, posekané vajcia, pokrájané maslo, korenie a soľ. Vypracujeme kompaktné cesto, ktoré necháme 1 až 2 hodiny odpočinúť v chlade. Vychladené cesto rozvalkáme na

pomúčenej doske, štyrikrát preložíme a opäť dáme na chvíľu do chladu. Vychladené cesto rozvalkáme na hrúbku 0,5 cm a vykrajujeme asi 10 cm dlhé tyčinky. Poukladáme ich na plech vystlaný papierom na pečenie, potrieme ich rozšľahaným vajcom a posypeme rascou. Vložíme do vyhriatej rúry a pečieme 15 až 20 minút pri teplote 180 °C.

Milí čitatelia, ani sme sa nenazdali a opäť je tu koniec roka a s ním aj silvestrovská oslava. Rozhodli sme sa vám po sladkých Vianociach priniesť pár receptov na slané dobroty...

PLNENÉ ZÁVITKY

**180 g plátkov nakrájaného tvrdého syra
10 plátkov sušenej šunky
1 viazačka pažítok**

Na plnku: **bryndzová nátierka, šunková nátierka**

Nakrájané plátky syra a šunky potrieme nátierkami. Zviníme do závitkov a previažeme pažítkou. Tmavé pečivo nakrájame na kúsky. Podávame s tmavým pečivom.

Náš tip: Nátierky kúpte hotové a závitky máte bleskovo hotové.

=CESNAKOVÉ KOLIESKA=

Na cesto:

500 g hladkej múky, 250 ml mlieka, 40 g čerstvého droždia, 1/2 ČL cukru, 2 ČL soli, 100 ml oleja

Na plnku:

100 g topeného syra niva, 100 g masla, 4 až 5 strúčikov cesnaku, 1 PL nakrájanej petržlenovej vňate, 1 ČL soli, mleté čierne korenie

Na potretie: **1 rozšľahané vajce**

Do vlažného mlieka dáme rozdrobené droždie, štipku soli, cukor a necháme nakysnúť kvások. Z hladkej múky, oleja, zvyšnej soli a nakysnutého kvásku vypracujeme cesto, ktoré na teplom mieste necháme nakysnúť. Medzitým si pripravíme plnku: Topený syr vymiešame s maslom, ochutíme soľou, mletým čiernym korením, prelisovaným cesnakom a nadrobno nakrájanou petržlenovou vňaťou. Nakysnuté cesto preložíme na pomúčenú dosku a rozdělíme na štyri časti. Každú časť rozvalkáme, potrieme plnkou a zviníme do rolády. Roládu potrieme rozšľahaným vajcom a pokrájame na 2 až 3 cm kúsky. Poukladáme ich na plech vyložený papierom na pečenie. Vložíme do vyhriatej rúry a pri teplote 180 °C pečieme asi 20 minút.

NIVOVÁ POCHÚTKA

**80 g cibule
rastlinný olej na opekanie
2 strúčiky cesnaku
80 g dusenej šunky
120 g syra niva
1 PL nasekanej petržlenovej vňate
350 g lístkového cesta
múka na posypanie dosky
1 vajce
hrubozrnná soľ**

Očistenú, nadrobno nakrájanú cibuľu opražíme na oleji do sklovita. Pridáme prelisovaný cesnak, na malé kúsky pokrájanú šunku, nastrúhanú nivu a nasekanú petržlenovú vňať. Opekáme, pokiaľ sa syr nezačne roztekať. Lístkové cesto rozvalkáme na pomúčenej doske na hrúbku asi 0,5 cm a vykrojíme z neho väčšie kolieska. Okraje koliesok potrieme bielkom. Na jednu polovicu kolieska dáme vychladnutú plnku a preložíme napoly. Po naplnení okraje cesta k sebe pritlačíme, potrieme žĺtkom a posypeme soľou. Naplnené kolieska poukladáme na plech vyložený papierom na pečenie. Vložíme do vyhriatej rúry a pri teplote 180 °C pečieme 20 až 25 minút.

Voľby do Obecného zastupiteľstva v Harmanci v roku 1994

Voľby sa uskutočnili v dňoch 18. – 19. novembra 1994. Predsedom volebnej komisie bol Ing. Ján Pálka. V zozname bolo zapísaných 646 voličov, k urnám prišlo 415 voličov, ktorí odovzdali 405 platných hlasovacích lístkov pre poslancov a 397 pre voľbu starostu.

Za starostu bol zvolený:

Haluška Dušan s počtom hlasov 222.

Za poslancov boli zvolení:

Beňová Kristína s počtom hlasov 166

Dudáš Štefan - 147

Dudášová Marcela - 192

Gajdošová Elena - 261

Hoffman Jozef - 145

Kiedžuch František Ing. - 184

Kováč Ján - 198

Kupčok Jozef - 289

Messingerová Alena - 156

Mikloš Dušan - 265

Petrášová Dana - 140

Vaník Peter - 178

Náhradníci: Štieffel Viliam, Guťan Michal, Marenčáková Marta, Vajs Tibor, Chamaj Štefan, Artimová Miroslava a Murgašová Helena.

25. novembra 1994 – žiada listom o uvoľnenie z funkcie poslanca ešte pred nástupom – Peter Vaník.

Jeho miesto zaujal prvý náhradník – Viliam Štieffel.

1. decembra 1994 zložili starosta i poslanci predpísaný sľub: Sľubujem, že budem riadne plniť svoje povinnosti, hájiť záujmy obce a jej obyvateľov, dodržiavať zákony a ostatné všeobecné právne predpisy.

13. decembra 1994 boli schválené komisie, ktoré viedli:

bytová – Jozef Kupčok, školská – Štefan Dudáš, športová – Ján Kováč, SPOZ – Elena Gajdošová, finančná – Kristína Beňová. Neskôr bola stanovená aj inventúrna komisia.

Schválení boli členovia obecnej rady v zložení: Ing. František Kiedžuch, - ktorý bol zároveň zástupcom starostu, Viliam Štieffel, Jozef Kupčok, Kristína Beňová, Dana Petrášová a Štefan Dudáš.

Kontrolórkou bola Mgr. Oľga Hanzelová, administratívne práce mala na starosti Mária Lihositová.

Bol schválený plat starostu obce, ktorý svoju prácu vykonával na 4-hodinový úväzok – 5.000 Sk mesačne. Odmeny poslancov boli mesačne: zástupca starostu – 1.500 Sk, poslanci – 300 - 400 Sk.

9. augusta 1995 namiesto dlhodobo ťažko chorého Jána Kováča nastúpil Michal Guťan.

31. októbra 1995 namiesto Eleny Gajdošovej nastúpila Marta Marenčáková.

7. mája 1996 bola za kontrolórku obce zvolená Elena Vajsová.

17. decembra 1996 bol stanovený plat starostu na plný úväzok na 14.200 Sk mesačne.

Funkčné obdobie sa končilo 31. decembra 1998.

Mařenko, no to je hezké jméno...

Bola to vtedy veľká sláva!

Obzvlášť veľkú radosť mali deti, veď sa nešlo do školy, na tento deň dostali voľno a to sa predsa ráta, aj keď určité povinnosti predsa len mali a to všetci. Poniectorí tých povinností však mali viac a boli to povinnosti nie hocijaké. Do harmaneckej doliny predsa zavítal nie len tak hocikto, ale pán prezident!

Slávnostné otváranie tunelu:
"Dr. Eduarda Beneša"
 v Hornom-Harmanci
 na trati Banská-Bystrica-Diviaky
 28. IX. 1936.

Pán prezident Dr. Eduard Beneš neprišiel sám. Bola tu i jeho manželka, pani Hana Benešová. Prišiel minister Bechyně so svojou paňou a celá suita osobností, ktorí tvorili prezidentov sprievod: krajinský prezident Országh, starosta Banskej Bystrice Samuhel, biskup Marián Blaha, okresný náčelník Úlehla a veliteľ četníckeho oddielu major Drozda. Posledne menovaní zodpovedali za bezpečnosť prezidenta ako aj celej delegácie. Boli tu mnohí ďalší, veľa žandárov aj vojakov. V úzkej doline krásneho a už jeseňou dýchajúceho Horného Harmanca bolo plno áut, medzi nimi sa vynímal autobus populárneho Rádiožurnálu. Rádio pochopiteľne muselo

Na stavenisku vzadu auto Radiojournálu

byť pri tom, veď to bola jedinečná a pamätná udalosť, aká v harmaneckej doline nemala páru a už ani nikdy mať nebude! Novinári, fotografi, kameramani si veru navzájom statočne prekážali. Všetci chceli byť pri tom, ako pán prezident slávnostne otvorí prácu na tuneli, ktorý ponesie jeho meno. Áno, tento tunel na novučičkej železničnej trati ponesie názov:

„Tunel Dr. Eduarda Beneša“. No najskôr boli na rade ceremónie a to nie hocijaké.

Jedného septembrového dňa pani učiteľka Vimmerová, ktorá pochádzala z Příbramu, oznámila deťom v škole, že príde do Harmanca pán prezident a že niektoré z detí ho budú aj vítať. Vtedy bolo dosť veľa detí, a preto chodili do dvoch škôl. Ročník 1 - 5 do domu pána Vajsa a ostatní tam, kde je dnes Obecný úrad v Dolnom Harmanci. Niektoré záležitosti v súvislosti s návštevou prezidenta Beneša zaistoval aj lesný radca Ing. Gažo. Rovnako aj pani učiteľka Slivková z Banskej Bystrice. Tá priniesla aj básničku na vítanie prezidenta. Deti boli veľmi zvedavé, mali tisíc otázok. Dievčatá boli rozvážne, ale niektorí chlapci, ako bratia Stojkovičovci - Srbi, alebo Zentál, tí boli ako z divých vajec.

Vítanie pána prezidenta a jeho sprievodu prebehlo v dvoch etapách. Pre vítanie v dolnej časti budúceho pracoviska boli určené tri dievčatá v krojoch: Mária Baisová, Mária Gregorová a Rozália Hríbiková. V hornej časti so starostom obce Dortenwaldom vítali prezidenta Milan Vričan a Viera Rýsová, dcéra riaditeľa harmaneckých papierní. Za robotníctvo privítal prezidenta míner Durný.

Starosta Harmanca Dortenwald víta prezidenta

V ten deň - 28. septembra 1936 bol od rána dosť nepríjemný, sychravý deň. Drobne pršalo a dievčatá sa museli zabaliť do hrubých vlnených ručníkov, ktorým sa hovorilo - šavolka. Ale hore ich zobrali autobusom, takže to zase nebolo až také zlé. S nachystanými kyticami po prihovore starostu Banskej Bystrice Samuhela zastali dievčatá pred prezidentom a Marienka predniesla báseň:

*Veľavážený pán prezident, hlava nášho štátu,
 celý náš kraj veľkú radosť má tu.*

*Keď Vás víta ako svojho vodcu,
 zasielame prosbu k nebeskému Otcu,
 aby žehnal hlavu, múdru, starostlivú,
 taktiež srdce, ktoré nosí hlava nášho štátu,
 tešíme sa všetci, na tú novú dráhu,
 ktorá zmení našu krásnu dolinu,
 prinesie nám radosť, otcom našim prácu,
 začo vzdávame Vám najúprimnejšiu vďaku.*

*Lesy naše krásne, vy vrchy vysoké,
 vy voňavé kvietky, vtáčatá všeliaké,
 skloňte hlávky a volajte s nami:*

„Vitajte, náš milovaný pán prezident medzi nami!“

Pán prezident pod staveniskom

Pred odchodom prijíma prezident hlásenie čest. roty

Pán prezident poďakoval, prebral kyticu a pohladkal Marienku po líčku a spýtal sa: „Jak se voláš?“ „Volám sa Marienka Baisová.“ „Jo, Mařenko, no to je hezké jméno!“ V očiach prezidenta vidiac krásnu devu, akoby zahrála malá slzička. Prezidentský pár totiž nemal deti a dosť ťažko to znášali.

Po uvítacích prejavoch nasledoval slávnostný výkop k prezidentovmu tunelu, kde bol veľký nápis: „ZDAR BOH“.

Pán prezident na slávnostnej tribúne

Po tomto akte bol podávaný guláš, pivo, víno a Marienka tu prvýkrát v živote jedla párky a také fajnové, na ktoré pozval deti moravský podnikateľ Feber. Pre také desaťročné dievčatko to bola udalosť, na ktorú spomína po celý život.

A aj keď má osemdesiatku za sebou, má výbornú pamäť a aj pamiatku – fotografiu pekne zarámovanú. S trochu nostalgie spomína, že Vričan a Rýsová dostali po 5 korún, ale jej je fotografia milšia, lebo korunky by boli šli na cukríky. Potešilo ju aj to, že ju videli v kine v Rádiožurnáli.

Spomienky, spomienky. A Marienka ich má neúrekom. Veď v roku 1940, keď sa už hotová trať otvárala za Slovenského štátu a otváral ju Dr. Jozef Tiso, tiež ho vítala s básničkou. Tiso bol však mrzutý a nemala z neho dobrý dojem.

Veľa spomienok má o výstavbe trate. Bolo veľa úrazov - jeden deň bol veľmi smutný, vtedy boli dvaja mŕtvi naraz. Niektorí sú pochovaní aj tu na cintoríne. Pracovalo sa tvrdo, práca veľmi nebezpečná. Množstvo ľudí, ubytovanie v barakoch alebo aj v podnájme. Aj u nich bývali Hrdlička a Linhart z Přelouča. A celú harmaneckú dolinu pretínala úzkokoľajka „ANČA“ a vzduchom zase boli krásnou podívanou kilometrové lanovky. K nim sa viaže aj jedna veľmi veselá príhoda. Vo vozíku lanovky zostal v sobotu uviaznutý kominár, ktorý bol vymetať komíny na Prašnici a späť si chcel urýchliť cestu. Lenže v sobotu o dvanástej keď zaznela siréna, práca končila. Kominár zostal nad cestou, ako je vodná turbína, v tridsaťmetrovej výške. Kričal, ale nik ho nepočul, aj keď robotníci pod ním chodili po ceste. Tak najprv hodil dolu štetku a potom aj rebrík. Nakoniec ho niekto zbadal. Bol by tam trčal do pondelka! Stavebné firmy Lana a Hlava predsa kominára až tak veľmi nepotrebovali.

Marienka Baisová sa rada podelí o svoje spomienky. Pracovala niekoľko rokov aj v papierni, ale ťahalo ju to k inej práci. Živo vie ešte aj dnes rozprávať o menovej reforme v roku 1953, veď práve po nej ju pozvali pracovať na zodpovedné miesto do Banskej Bystrice, do učárne. Robila aj doma na vtedajšom MNV. Práce ani zodpovednosti sa nikdy nebála. Je stále hlboko veriaca a to jej nik nezoberie. Žije skromne a možno aj preto prežila až deviatich prezidentov. Neveríte? Rátajme spolu: Masaryk, Hácha, Tiso, Beneš, Gottwald, Zápotocký, Novotný, Svoboda a Husák. Tak jej teda spolu zažejme ešte „mnohaja blagaja ljeta“ a aby jej spomienky nikdy nezapadli prachom. A zato jej patrí aj moja veľikánska vďaka.

Návrat do histórie futbalu v Harmanci

Zdroj: Noviny „Cesta vpred“, ktoré vydávali Harmanecké papierne - Ročník VI., číslo 7, 15. júla 1957

Majstrovským futbalovým zápasom Tatran Harmanec - Baník Podbrezová B, v ktorom naši hráči zvíťazili v pomere 3:1, skončila prvá tretina súťaže II. triedy. Týmto víťazstvom sme skončili v jarnej polovici na treťom mieste s rovnakým počtom bodov ako prvá Červená hviezda Banská Bystrica a druhý Baník Podbrezová B, od ktorých nás delí horší rozdiel bránok.

Bilancia jarného kola nášho I. mužstva bola dosť dobrá. Po slabšom začiatku, kde najmä na cudzích ihriskách nevedelo naše mužstvo zahrať. Záver nám vyšiel a od zápasu v Podlaviaciach sme vyhrali všetky zápasy. So Sokolom Radvaň 5:1. Najväčšie víťazstvo sme získali nad ČH B. Bystrica B na domácej pôde sme ich po nadšenom výkone nášho mužstva priamo rozdrvili 8:1, gólmi Vrba a Mira Kmeťa (oba po 4). S umiestnením nášho mužstva môžeme byť spokojní a dúfame, že sa nám v zostávajúcich dvoch kolách, jesennom a jarnom, podarí prebojovať do vyššej súťaže.

káder mladých hráčov, čo je prísľubom do budúcnosti.

Taktiež hodno spomenúť výkony našich dorastencov, ktorí si v I.B triede súťaže vedú veľmi dobre. Zvlášť ich víťazstvo v Slovenskej Ľupči 4:1 bolo veľmi pekné. Žiaľ, umiestnenie našich dorastencov nemôžeme do uzávierky čísla zistiť, nakoľko ani sekcia, ktorá súťaž vedie, úradnú tabuľku dosiaľ nevydala. Je to dosť smutná vec. Takto sa potláča záujem dorastencov a súťaženie. Podľa výsledkov súdime, že naši dorastenci budú na 1. alebo 2. mieste.

Všetky zápasy I. mužstva absolvoval: Bacúrik, Surový, Gurský, Ciliak, Hrčka, Vrba. Z dorastencov: Kováčik, Bajs, Šlosár I. a II. A Brozman.

Najlepší strelec I. mužstva je Vrba so 17 gólmi, potom Miro Kmeť 11 gólov, Vajda, Mračko, Veselovský, Hrčka a Janovec po 1 góle.

autor článku: Milan Chovan

Po jeseni sme na čele

Blíži sa koniec roka 2009 a to pre nás všetkých znamená, že je čas na hodnotenie celého tohto obdobia, práce, úspechov, sklamaní atď. Z pohľadu nášho futbalového klubu FK Tatran Harmanec tj. družstva mužov, ktoré tento rok opäť účinkuje v II. triede skupiny „A“, môžeme pokojne skonštatovať, že sme všetci nadmieru spokojní.

Prvá polovica sezóny dopadla výborne z viacerých dôvodov. Celý tím sa spojil, stmelil sa ako celok, odhodlanie všetkých hráčov napraviť meno nášho klubu bolo už od začiatku súťaže obrovské. Nikto si neprípúšťal zopakovať vlaňajšiu nevydarenú sezónu, ale opäť získať chuť do futbalu. Nehovorili sme pred začiatkom súťaže o umiestnení na horných priečkach tabuľky, šli sme postupne od zápasu k zápasu a dostavili sa aj výsledky, čo je najdôležitejšie. Potvrdili sme svoju kvalitu a opäť máme všetci radosť z toho, čo hráme a ako sa nám darí. V posledných štyroch kolách sa trikrát vyhralo a hlavne v derby zápase so Starými Horami nám naše víťazstvo 4:0 dodalo veľké sebavedomie a chuť do jarnej časti súťaže. Prvé miesto je príjemné, možno nás stavia do úlohy favorita, ale rovnako aj na jar chceme ísť postupne krok za krokom a uvidíme, ako sa to všetko skončí. Dôležité je, že futbal v našej obci existuje a funguje aj v tejto upomínanej dobe a verím, že na jar nám prinesie dobré výsledky. Začíname 28. marca domácim súbojom s Hronsekom. Pozývame vás.

Za všetkých ďakujem obci Harmanec, všetkým hráčom, sponzorom a funkcionárom. V mene Futbalového klubu Tatran Harmanec želáme všetkým fanúšikom, priaznivcom a obyvateľom našej obce príjemné prežitie vianočných sviatkov, všetko najlepšie v novom roku 2010, hlavne veľa zdravia, šťastia a osobných a pracovných úspechov.

Tabuľka II. Triedy sk. A po skončení jesennej časti

1.	Harmanec	13	9	3	1	30
2.	Malachov	13	9	3	1	30
3.	Staré Hory	13	9	1	3	28
4.	Horné Pršany	13	7	3	3	24
5.	Tajov	13	7	2	4	23
6.	Riečka	13	7	2	4	23
7.	Šalková B	12	7	1	4	22
8.	Strelníky	13	5	2	6	17
9.	Dúbravica	12	4	4	4	16
10.	Jakub	13	3	3	7	12
11.	Mičiná	13	2	3	8	9
12.	Hiadeľ	13	2	3	8	9
13.	Podkonice	13	2	2	9	8
14.	Hronsek	13	0	2	11	2

Tomáš Roháč, vedúci mužstva

Harmanecké noviny - Vydáva: Obecný úrad Harmanec, registračné číslo OÚ - 1/2007 ▪ Adresa redakcie: Redakcia Harmaneckých novín, Obecný úrad Harmanec 6, 976 03, www.harmanec.sk, e-mail: harmanecobecnny@mail.t-com.sk ▪ Šéfredaktorka: Iveta Roháčová, Redakčná rada: Ing. Tomáš Roháč, Martina Kovalčíková, Radovan Čičmanec ▪ Jazyková úprava: PaedDr. Lenka Mališková ▪ Grafická úprava: Ing. Tomáš Roháč, Martina Kovalčíková ▪ Tlač: Dali-BB, s.r.o. B. Bystrica ▪ Uzávierka ďalšieho čísla 1/2010 bude 10. 1. 2010

Za obsah rukopisu zodpovedá autor. Redakcia sa nemusí stotožňovať s názormi autora. Nevyžiadané rukopisy nevraciamy. Nepredajné.

Redakcia si vyhradzuje právo krátenia a úprav rukopisov!